

Sygn. akt VI Ka 508/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2023 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Elżbieta Kosecka - Sobczak

Protokolant: Anna Pikulska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Elblągu Barbary Kamińskiej

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2023 r. w Elblągu sprawy

S. B. (1) s. W. i B. ur. (...) w Ś.

oskarżonego o czyn z art. 178 a § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Braniewie

z dnia 12 września 2022 r. sygn. akt II K 684/21

I. zmienia zaskarżony wyrok i uniewinnia oskarżonego S. B. (1) od czynu z art.178a §1 kk,

II. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego S. B. (1) kwotę 7.500zł (siedem tysięcy pięćset złotych) tytułem zwrotu wydatków poniesionych na ustanowienie obrońcy z wyboru w postępowaniu przygotowawczym i w postępowaniach przed sądami I i II instancji.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 508/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji
--

Wyrok Sądu Rejonowego w Braniewie z 12 września 2022r. w spr. II K 684/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		S. B. (1)	Niekaralność oskarżonego Czyn zarzucany z art. 178a§1kk	Informacja z KRK	k.293
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	Informacja z KRK	Informacja została sporządzona przez podmiot do tego uprawniony, jej treść nie była kwestionowana przez strony, stąd dowód ten zasługuje na wiarygodność.

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Obrazy przepisów postępowania oraz błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut naruszenia art. 344a§1 kpk, art. 321§1i3 kpk w zw. z art. 6 kpk poprzez niezwrócenie przez sąd I instancji akt prokuratorowi celem uzupełnienia dochodzenia w kierunku umożliwienia obrońcy zapoznania się z aktami postępowania przygotowawczego – niezasadny.</p> <p>Oceniając ten zarzut należy zauważyć, że w sprawie było prowadzone dochodzenie, zarządzone zawiadomienie oskarżonego i jego obrońcy o wyznaczonym na 17.12.2021r. godz. 13:00 terminie końcowego</p>		

zaznajomienia z materiałami postępowania; ani oskarżony ani jego obrońca nie stawili się na ten termin; przy czym oskarżony został o nim zawiadomiony ze stosownym wyprzedzeniem, bo w dniu 7.12.2021r. i gdyby chciał to mógł stawić się na termin zaznajomienia, czego nie uczynił, natomiast jego obrońca został zawiadomiony o tym terminie już po tym jak upłynął, gdyż zawiadomienie dla niego odebrano w dniu 17.12.2021r. o godz. 17:40.

Z pewnością więc nie doszło do obrazy art. 321§1-3 kpk w odniesieniu do osoby oskarżonego, natomiast faktycznie obrońca nie został zawiadomiony tak by móc realnie na ten termin się stawić. Przy czym należy wskazać, że nie każde naruszenie przepisów prawa procesowego może służyć do wzruszenia wyroku, gdyż ze sformułowania z art. 438 pkt. 2 kpk wynika, że względna przyczyna odwoławcza w nim wymienioną jest taka obraza przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wyroku.

Tymczasem w realiach niniejszej sprawy obrońca, składał wniosek o zapoznanie się z aktami postępowania przygotowawczego, na co uzyskał zgodę (k.43), po czym następnie akta zostały uzupełnione tylko o zażalenie autorstwa obrońcy i dokumenty go dotyczące, w tym postanowienie sądu o utrzymaniu w mocy postanowienia o zatrzymaniu prawa jazdy, a także informację z KRK. W świetle tego należy uznać, że obrońca w znacznej części znał akta sprawy z etapu postępowania przygotowawczego.

Ponadto postawiony zarzut dotyczy nieprawidłowości przeprowadzenia

czynności związanej z postępowaniem przygotowawczym, przy czym skarżący nie wykazał wpływu naruszenia w tym zakresie na treść wyroku, zapadłego w postępowaniu sądowym, po przeprowadzaniu rozprawy na kilku terminach, obejmujących okres pół roku, gdy obrońca miał realnie dostatecznie dużo czasu na zapoznanie się z zebrany materiał dowodowy, który mógł poznać, po uzyskaniu zgody prokuratora na zapoznanie się z nim- k.43, w toku postępowania przygotowawczego, a co uczynił też w dniu 28.02.2022r. tj. przed pierwszym terminem rozprawy wyznaczonym na dzień 07.03.2022r. Wobec tego należy przyjąć, że brak skutecznego zaznajomienia obrońcy z materiałami dochodzenia na koniec postępowania przygotowawczego – gdy sąd nie uwzględnił wniosku o zwrot sprawy prokuratorowi celem umożliwienia obrońcy uczestnictwa w czynności końcowej zaznajomienia się z aktami dochodzenia- został konwalidowany przez przejście procesu w kolejne stadium tj. postępowania sądowego, a także faktyczne zaznajomienie się z aktami sprawy przez obrońcę, jak również przebieg postępowania sądowego, w którym obrońca aktywnie uczestniczył, co przecież świadczy o jego znajomości akt (patrz: podobnie wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 4 czerwca 2019 r., II AKa 146/19, LEX nr 2689222). Sąd w realiach omawianej sprawy nie wykazano by naruszono prawo oskarżonego do obrony (nota bene akurat oskarżony był prawidłowo zawiadomiony o terminie czynności końcowej w dochodzeniu, ale się na nią nie stawiał), które by można utożsamić z taką obrazą wskazanych w zarzucie przepisów

prawa procesowego, która by miała wpływ na zaskarżony wyrok.

Natomiast w zakresie innych postawionych zarzutów dot. obrazu przepisów postępowania, a w konsekwencji błędnych ustaleń faktycznych, to sąd odwoławczy dla ich oceny, pozyskał opinie uzupełniającą biegłego lekarza, który w oparciu o dane z akt sprawy miał ustalić stan oskarżonego w czasie czynu, przy czym dopuszczenie przez sąd odwoławczy opinii tego biegłego, „konwalidowało” zarzucane „nieuwzględnienie wniosku obrońcy o sporządzenie opinii uzupełniającej”. Biegły zaś w uzupełniającej opinii wskazał, że nie jest w stanie ocenić czy w czasie czynu oskarżony był pod wpływem alkoholu, a jeżeli tak, to pod jakim, z uwagi na brak danych, które by pozwoliły to ustalić. Wskazał, że oświadczenie do protokołu badania trzeźwości w dniu 16.08.2021r. co do czasu, ilości i rodzaju spożytego alkoholu podał oskarżony mający- według przeprowadzonych badań analizatorem wydechu- powyżej 3,2 promila alkoholu, gdy osoba w takim stanie znajduje się w fazie narkotycznej upojenia alkoholowego, co powoduje znaczne upośledzenie wszystkich funkcji układu nerwowego, a osoba taka wręcz nie wie co się wokół niej dzieje. Dlatego biegły podał, że oskarżony mając taką zawartość alkoholu, w czasie badania, nie wiedział co mówi, miał „zerwany film”. A gdyby – z uwagi na taką okoliczność- pominąć oświadczenie oskarżonego do protokołu badań stanu trzeźwości, to biegły podał, że nie ma danych do czynienia obliczeń co do ustalenia stanu oskarżonego w czasie gdy kierował pojazdem. Co prawda przesłuchani policjanci,

którzy wykonywali czynności z oskarżonym w dniu zdarzenia, to podawali, że wydaje im się, iż oskarżony był świadomy co się wokół niego dzieje (M. I.), kontaktowy (A. K.), ale ich oświadczenia nie były kategoryczne, a nadto świadkowie ci zaznaczyli też, że był on pod widocznym działaniem alkoholu, był bardzo czerwony na twarzy, czuli od niego silną woń alkoholu, co w powiązaniu ze stanowiskiem biegłego oraz wynikami badań znacznego stanu nietrzeźwości oskarżonego, nie pozwalało na uwzględnienie oświadczenia oskarżonego złożonego do protokołu badania stanu trzeźwości w zakresie opisu warunków spożycia alkoholu, w tym nie pozwalało na przyjęcie tego oświadczenia jako podstawy dokonywania obliczeń retrospektywnych celem ustalenia jego stanu trzeźwości/nietrzeźwości w czasie, gdy oskarżony kierował pojazdem. Stąd należało uwzględnić zarzuty z apelacji co do naruszenia przepisów prawa procesowego i błędnych ustaleń faktycznych, wycień, poczynionych przez sąd I instancji, z uwzględnieniem oświadczenia oskarżonego złożonego do protokołu badania stanu trzeźwości.

Po to bowiem by można było przypisać winę popełnienia przestępstwa z art. 178a§1kk zarzucanego oskarżonemu, to należało wykazać dowodami, że oskarżony w dniu 16 sierpnia 2021r. o godz. 10:32 (gdyż taki czas czynu wynika z nagrania z monitoringu) kierując pojazdem na drodze publicznej był w stanie nietrzeźwości. Należy bowiem przypomnieć, że podstawową zasadą procesu karnego jest zasada domniemania niewinności, która

stanowi, że oskarżonego uważa się za niewinnego, dopóki wina jego nie zostanie udowodniona. Jak zauważono w Komentarzu do art.5 kodeksu postępowania karnego pod red. Z. Gostyńskiego (Dom Wydawniczy ABC, 1998r.) to „Jedną z konsekwencji zasady domniemania niewinności jest to, że tzw. materialny ciężar dowodu spoczywa na oskarżycielu. Znalazło to odzwierciedlenie w orzecznictwie. Według zasad obowiązującej procedury karnej to nie oskarżony musi udowodnić swoją niewinność, lecz oskarżyciel udowodnić winę oskarżonego. Przy czym udowodnić, tzn. wykazać w sposób nie budzący wątpliwości wiarygodnymi dowodami.” Podobne poglądy na tle interpretacji art. 5 kpk zawarto i w innych komentarzach do kpk, np. w Komentarzu do art.5 kodeksu postępowania karnego pod red. J. Grajewskiego, (LEX, 2010, wyd. II) wskazano, że „Istotą omawianej zasady jest dyrektywa, że oskarżony musi być traktowany jako niewinny niezależnie od przekonania organu procesowego. Konsekwencją tej zasady jest fakt, że materialny ciężar dowodu winy spoczywa na oskarżycielu, który ponosi także ryzyko nieudania się dowodu. Oskarżony nie musi udowadniać, że jest niewinny. Wyrok uniewinniający oskarżonego powinien zapaść zarówno wtedy, gdy wykazana została jego niewinność, jak i wtedy, kiedy wprawdzie nie zostanie udowodniona jego niewinność, ale także nie zostanie udowodniona jego wina”

Z powyższego wynika więc, że wyrażona w art.5 kpk zasada domniemania niewinności, a także pozostająca z nią w najściślejszym związku zasada in dubio pro reo wpływają

na uprzywilejowanie pozycji oskarżonego (favordefensionis) w zakresie oceny dowodów. Wyrazem tego jest np. pogląd Sądu Najwyższego zawarty w wyroku z dnia 28. 11.1995 r. w sprawie III KRN 88/95(publ.OSNKW 1995, z. 11-12, poz. 77) wskazujący, że „ułamności dowodów obciążających nie można stawiać na równi z ułamnościami dowodów odciążających. Ze względu na to, że warunkiem sine qua non skazania oskarżonego jest udowodnienie popełnienia przezeń czynu przestępnego to sprzeczności w sferze dowodów odciążających nigdy nie są "równoważne" ze sprzecznościami w zakresie dowodów obciążających. Jeżeli te ostatnie są "wewnętrznie sprzeczne", to zasadnicze i samoistne znaczenie ma to, czy in concreto zakres i charakter tych sprzeczności nie wyłącza w ogóle możliwości uznania owych dowodów za podstawę skazania.”

Przenosząc powyższe wskazania w zakresie stosowania zasad z art. 5 kpk, przy dokonaniu oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w realia niniejszej sprawy, to należy stwierdzić, że materiał dowodowy dot. oskarżonego S. B., z wyżej wskazanych względów, nie były wystarczające, by w oparciu o niego uznać tego oskarżonego winnym popełnienia zarzucanego mu czynu. Należy przypomnieć, że oskarżony nie został zatrzymany i przebadany co do stanu trzeźwości zaraz po tym jak w dniu 16.08.2021r. o godzinie 10:32 kierował pojazdem (co uwidoczniono na nagraniu z monitoringu), ale nastąpiło to dopiero w godzinach 13:14 do 14:46, gdy oskarżony wyjaśnił, że alkohol w znacznej ilości spożył dopiero od godziny 11:00. Ponadto

w swoich wyjaśnieniach złożonych w sprawie karnej, gdy oświadczenie oskarżonego do protokołu badania stanu trzeźwości z 16.08.2021r. nie podlegało uwzględnieniu, to ilości spożytego wówczas alkoholu podał on na tyle nieprecyzyjnie, m.in. wskazując na spożycie piwa, wódki i „kilku szklaneczek whisky”, że biegły lekarz w opinii uzupełniającej wskazał, że „kilka szklaneczek whisky” jest pojęciem tak szerokim, że można „dopasować ilość tych szklaneczek i ilości alkoholu w tych szklaneczkach”, że otrzymano się wartości wynikające z prób badania stanu jego trzeźwości z godziny 13:14 i następnych. Z opinii uzupełniającej biegłego wynika też, że przy dokonaniu obliczeń retrospektywnych, uwzględniając stan upojenia oskarżonego (opisany przez biegłego) w czasie gdy podawał dane do protokołu badania stanu trzeźwości podczas badań z godzin od 13:14 do 14:46, nie można było bazować na danych uzyskanych wówczas od znacznie upojonego S.B.. Co prawda oskarżony był widziany przez świadka D. L. (1) w dniu zdarzenia rano, gdy miał się poruszać chwiejnym krokiem, mając czerwoną twarz, ale świadek ta zaznaczyła, że mijając oskarżonego w odległości w odległości około metra nie wyczuła od niego alkoholu, a to nie pozwala na jednoznaczne przyjęcie, że oskarżony był w stanie po spożyciu alkoholu lub nietrzeźwości, gdy świadek go rano spotkała. Co zaś znamienne, to – na co zwrócił też uwagę biegły lekarz- z nagrania z monitoringu obrazującego czas zdarzenia, nie wynika by oskarżony prezentował chwiejny chód, kiedy zmierzał do samochodu, a potem z niego wychodził i odchodził po przeparkowaniu pojazdu. Tak więc z nagrania z monitoringu nie

wynika chwiejny chód oskarżonego w czasie czynu, który dla D. L. stanowił podstawę przyjęcia, że oskarżony znajdował się rano pod wpływem alkoholu. Ponadto świadek ta, po porannym spotkaniu z oskarżonym, udała się do swoich zajęć poza miejscem zamieszkania i nie była obecna w miejscu czynu, gdy oskarżony kierował pojazdem przeparkowując pojazd, nie miała z nim wówczas kontaktu. Stąd jej zeznania nie zawierały takich danych, które mogłyby być pomocne do ustalenia stanu oskarżonego w czasie czynu. Świadek ta miała bowiem kontakt z oskarżonym tego dnia rano, a ponowny dopiero po godzinie 12 i wówczas czuła od niego woń alkoholu, ale należy przypomnieć, że oskarżony podawał, że przed kierowaniem pojazdem wypił tylko pół piwa (co według obliczeń biegłego lekarza z pisemnej opinii z 30.08.2022r. na czas czynu dawało stężenie alkoholu rzędu 0,177 promila a więc nie stanowiące nawet odpowiednika stanu po użyciu alkoholu z art. 87§1kw), natomiast alkohol w większej ilości zaczął spożywać po czynie tj. od godziny 11, co mogła wyczuć od niego po godzinie 12-tej D. L.. Stąd zeznania D. L. nie mogły być dowodem, który mógłby służyć do dokonania kategoriycznych ustaleń nie naruszających art. 5 kpk, co do stanu w jakim oskarżony kierował pojazdem.

W ocenie sądu odwoławczego, to również nagranie z monitoringu z czasu czynu, nie mogło stanowić takiego dowodu. Widać na nim bowiem oskarżonego, który idąc nie prezentuje chwiejnego chodu, co dostrzegł też biegły lekarz oceniając, że sposób chodu oskarżonego i uwidocznione na nagraniu jego zachowanie

poza pojazdem nie wskazuje by miał on jakiegokolwiek zaburzenia, głównie neurologiczne, związane z intoksykacją alkoholem etylowym; poza pojazdem zachowywał się on normalnie. Natomiast w zakresie stylu jazdy oskarżonego pojazdem zaprezentowanym na tym nagraniu, to należy zgodzić się z biegłym, że jest on fatalny, widać jak oskarżony powtarza manewr parkowania, po czym i tak ostatecznie parkuje skosem, na dwóch miejscach parkingowych. Przy czym biegły w opinii uzupełniającej podał, że taki styl jazdy mógł być spowodowany różnymi czynnikami tj. brakiem umiejętności u oskarżonego jeżdżenia „po placu”, tym że jest on niechlujnym kierowcą lub zaburzeniami związanymi z zatruciem alkoholem. Stąd przy różnych możliwych powodach, dla których oskarżony prezentował taki fatalny styl jazdy, to biegły uznał, że przesądzenie iż było to spowodowane zaburzeniami odśrodkowego układu nerwowego byłoby nadużyciem. W ocenie sądu odwoławczego należy uwzględnić taki wywód biegłego, tym bardziej, że „normalny” chód oskarżonego, jego zachowanie poza pojazdem, nie wskazywało na stan po użyciu alkoholu czy nietrzeźwości u oskarżonego.

W świetle więc uzupełnionej opinii biegłego lekarza oraz zaprezentowanych wyżej rozważań, to zaistniały powody do uwzględnienia zarzutów apelacyjnych i przyjęcia, że brak w sprawie takich wiarygodnych i kategorycznych dowodów, których wymowa – po dokonaniu oceny tych dowodów przez pryzmat art. 7 kpk -pozwalałaby na dokonanie ustaleń przyjętych przez sąd I instancji w zaskarżonym wyroku.

Tym bardziej, że stan oskarżonego badano po upływie prawie 3 godzin od czasu, gdy kierował on pojazdem, nie można było uwzględnić oświadczenia znacznie nietrzeźwego oskarżonego z czasu badania, a w wyjaśnieniach oskarżony podawał, że przed jazdą wypił tylko pół piwa, a alkohol w znacznej ilości spożywał od godziny 11 tj. już po tym jak kierował pojazdem. Przy czym wyliczona przez biegłego lekarza ilość alkoholu u oskarżonego w czasie kierowania pojazdem, po deklarowanym przez S. B. spożyciu tylko 0,5 piwa przed jazdą, dała wynik stężenia alkoholu rzędu 0,177 promila a więc nie stanowiący nawet odpowiednika stanu po użyciu alkoholu z art. 87§1kw.

Stąd zaszły powody do uwzględnienia znacznej części zarzutów z apelacji, co doprowadziło do postulowanej zmiany wyroku i – wobec niemożności, nie zawierającego wątpliwości, ustalenia stanu oskarżonego w jakim kierował pojazdem- uniewinnienia S.B. od czynu z art. 178a§1kk.

Wniosek

O zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego,
ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Z przyczyn dla których większość zarzutów z apelacji (za wyjątkiem

zarzutu naruszenia art. 344a§1 kpk i art. 321§1-3 kpk w zw. z art. 6 kpk) i argumenty co do nich podniesione, po uzupełnieniu materiału dowodowego o opinię ustną biegłego lekarza, zasługiwały na uwzględnienie i doprowadziły do zmiany wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego.

Z przyczyn dla których zarzut naruszenia art. 344a§1 kpk i art. 321§1-3 kpk w zw. z art. 6 kpk) i argumenty w tym zakresie podniesione nie podlegały uwzględnieniu, to nie został uwzględniony alternatywny wniosek końcowy o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Nie było też podstaw z art. 437§2 kpk zdanie drugie do uwzględnienia wniosku o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji, gdyż w realiach niniejszej sprawy nie zachodzą podstawy z art. 439§1kpk, 454 kpk ani nie jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	

1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zmiana wyroku i uniewinnienie oskarżonego S. B. od czynu z art. 178a§1kk.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Z przyczyn dla których większość zarzutów z apelacji (za wyjątkiem zarzutu naruszenia art. 344a§1 kpk i art. 321§1-3 kpk w zw. z art. 6 kpk) i argumenty co do nich podniesione, po uzupełnieniu materiału dowodowego o opinię ustną biegłego lekarza, zasługiwały na uwzględnienie i doprowadziły do zmiany wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Pkt. II, III	Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok i uniewinnił oskarżonego, stąd zaszły podstawy z art. 632 pkt. 2 kpk w zw. z art. 616§1 kpk do obciążenia Skarbu Państwa kosztami procesu, w tym wydatkami poniesionymi przez oskarżonego na ustanowienie jednego obrońcy z wyboru w postępowaniu przygotowawczym i w postępowania przed sądami I i II instancji, gdy kwoty wydatków wskazane przez obrońcę mieściły się w ich 6-krotności z rozporządzenia MS z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, przy uwzględnieniu terminów rozpraw.

7. PODPIS

